

Posudek bakalářské práce Terezy Melmukové

Instinkt a společnost v díle Emilie Pardo Bazán

Vedoucí práce: doc. Juan A. Sánchez, Ph.D.

Oponentka: Mgr. Tereza Krátká

Tereza Melmuková se ve své bakalářské práci věnuje motivům instinktu a společnosti ve dvou románech Emilie Pardo Bazán a činí tak z perspektivy lingvistické, sociologické a psychologické. Multidisciplinární přístup Terezy Melmukové činí z bakalářské práce poměrně zajímavý text a zároveň může své čtenáře inspirovat k originální interpretaci díla Emilie Pardo Bazán nebo jiných naturalistických románů.

Autorka svou bakalářskou práci uvádí obecným výkladem o naturalismu, věnuje se vztahu biologie, sociologie a psychologie k naturalistickému směru v literatuře (s. 8), konkrétně se pak zabývá naturalismem v dílech Emilie Pardo Bazán (s. 10–12). Následující dvě kapitoly jsou spíše deskriptivního charakteru, autorka představuje životopis Emilie Pardo Bazán (s. 13–16) a stručně uvádí obsahy dvou studovaných románů – *Dvůr Ulloa* a *Matka příroda* (s. 17–22). Stěžejní část práce je obsažena v páté kapitole, v níž autorka věnuje pozornost motivům instinktu a společnosti (s. 23–37) a následně tyto motivy odkrývá v obou zmíněných románech a za pomoci literární kritiky dešifruje jejich význam.

Z textu práce je patrné, že se autorka snaží detailně analyzovat zvolené motivy společnosti a instinktu. Navzdory multidimenzionálnímu přístupu k problematice dokázala autorka textu udržet pozornost u zvolených motivů, práce tak představuje koherentní celek bez zbytečných odboček. Přesto v textu shledávám několik zásadních problémů. I když autorka v úvodní části práce představuje předmět bádání, není zcela jasný cíl práce. Tereza Melmuková píše, že „cílem této práce je rozebrat vybrané aspekty románů *Dvůr Ulloa* a *Matka příroda*.“ (s. 5). Rozbor však lze chápat spíše jako metodu, prostřednictvím níž je možné dosáhnout cíle. Zde nabízím otázku k diskuzi, a sice jaký byl skutečný cíl práce nebo jakého cíle autorka svými analýzami dosáhla.

Za problematice dále považuji málo pozornosti, kterou autorka práce věnovala první kapitole o vztahu sociologie, biologie a psychologie vzhledem k naturalismu. Jedná se o velmi zajímavé téma, které prostupuje celou bakalářskou práci. Autorka ovšem představuje jen jakýsi hrubý nástřel kapitoly, která se tak stává povrchní. V souvislosti s naturalismem autorka následně píše, že Emilia Pardo Bazán odmítla determinismus tak, jak jej chápal Emil Zola, tedy že odmítá podřízení lidského chování fyziologickému diktátu (s. 24). V zápětí však autorka píše, že všem postavám románu Emilie Pardo Bazán je vlastní dekadence lidskosti na animální podstatu. Tato tvrzení mi připadají jako protichůdná, vzhledem k textu by bylo dobré svá tvrzení detailněji vysvětlit nebo podložit ukázkou z díla.

Další slabinou práce Terezy Melmukové je stylistická neobratnost (vyšinutí z větné vazby, s. 11) a chyby v gramatice (skloňování cizích příjmení, shody podmětu s přísudkem, s. 13, 14, 17 atd.) nebo interpunkci (s. 10, 17, 18, 27 atd.).

Tereza Melmuková zvolila velmi zajímavé téma i perspektivu pohledu na danou problematiku. Bakalářská práce ovšem nesplňuje některé požadavky kladené na tento druh práce. Jedná se zejména o formální stránku textu a místy o přílišnou obecnost.

Vzhledem k výše řečenému tedy práci doporučuji k obhajobě, ale navrhuji hodnocení dobře.

Praha, 31. 8. 2017

Mgr. Tereza Krátká